تحقق کشاورزی پایدار منوط به پذیرش تغییر در بهره‌بردار

سپهرغرب، گروه کشاورزی – طاهره ترابی‌مهوش: در گفت‌وگو با دانشیار آموزش و ترویج دانشگاه بوعلی سینا همدان مشخص شد؛ تحقق کشاورزی پایدار در گرو پذیرش تغییر از سوی بهره‌برداران است، حال آنکه نمی‌توان کشاورزی را به جبر تابع کرد.

به اذعان کارشناسان، همدان ازجمله استان‌های با اقتصاد کشاورزی بوده اما به علت غلبه دیدگاه مدرنیزاسیون بر برنامه‌های توسعه، کاهش سرمایه‌گذاری در آن و دیگر مسائل کشاورزی با وجود مزیت نسبی کشاورزی، از نقش آن در اقتصاد استان کاسته شده و عمدتاً به‌صورت سنتی به حیات خود ادامه می‌دهد، به طوری که اصل کشاورزی پایدار به‌واسطه مسائل موجود در ابعاد طبیعی، اقتصادی، اجتماعی و سیاسی نظام کشاورزی استان اکنون به‌صورت تئوری مطرح است و هنوز چشم‌انداز روشنی برای آن قابل تصور نیست، در نتیجه به دلایلی که اشاره شد، جایگاه این بخش در توسعه خیلی جدی تلقی نمی‌شود، این در حالی است که در دنیای امروز این بخش نقش مهمی در کل فرآیند توسعه در جوامع ایفا می‌کند.

به طوری که کشاورزی در ابعاد اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و زیست‌محیطی مؤثر و در بسیاری از استان‌ها محور توسعه بوده، اما در همدان به دلایل ساختاری و غیرساختاری این نقش رنگ باخته است.

بر این اساس با توجه به اهمیت موضوع برآن شدیم تا دراین‌باره با دانشیار ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا گفت‌وگویی ترتیب دهیم که در ادامه می‌خوانید:

یاسر محمدی با بیان اینکه کشاورزی پایدار یا توسعه پایدار کشاورزی را معمولاً به یک سری اقدامات اطلاق می‌کنیم که به مدد آن نیازهای فعلی غذایی برآورده شده بدون اینکه در توانایی‌های نسل‌های بعدی به‌منظور برآوردن نیازهایشان، خدشه‌ای وارد شود، گفت: در این حوزه متأسفانه در بسیاری موارد واژه (sustainability) به معنی پایداری با (stability) که به معنی ماندگاری است با این استدلال که اگر ما بتوانیم کشاورزی را تداوم ببخشیم، یعنی کشاوزی پایدار را به ثمر رسانده‌ایم، اشتباه گرفته می‌شود، در حالی که حتی اگر کشاورزی سودمند باشد اما به محیط زیست آسیب رسانده و منابع را هدر داده و حتی در آن شاهد بهره‌وری پایین باشیم، این پایداری کشاورزی نیست.

وی با تأکید بر اینکه مهم‌ترین مشکلی که ما در کشاورزی در سطح استان و کشور با آن مواجهیم این است که در بیشتر موارد این حوزه را به سمتی رهنمون کرده‌ایم که تنها بعد اقتصادی را مد نظر قرار دهند و بیشتر به‌دنبال کشاورزی سودمند هستند، اظهار کرد: در صورتی که توسعه پایدار سه بعد اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی دارد.

وی با ابراز اینکه درواقع کشاورزی پایدار است که از لحاظ اقتصادی سودمند و از لحاظ اجتماعی قابل پذیرش بوده و بتواند منجر به گسترش عدالت اجتماعی شده و فرصت‌های برابر در اختیار همه بهره‌برداران بگذارد و از همه مهم‌تر محیط زیست را تخریب نکند، تصریح کرد: پس ما اگر حتی به سود اقتصادی برسیم اما منابع را از بین ببریم، این روند به هیچ وجه یک توسعه پایدار کشاورزی نیست.

این دانشیار دانشگاه بوعلی سینا، خاطرنشان کرد: مشکل و چالشی که در حال حاضر در بسیاری از کشت‌های استان با آن مواجهیم این است که در راستای پایداری کشاورزی حرکت نمی‌کند یعنی در آن‌ها منابع آب بیش از اندازه استفاده شده و یا کود و سم به‌کار رفته در آن منجر به آلودگی خاک می‌شود.

محمدی ادامه داد: متأسفانه بیشتر محصولات کشت‌شده در استان آب‌بر هستند این در حالی است که منطبق با اصول کشاورزی پایدار ما می‌توانیم از ارقام، بذرها و گونه‌های کم‌آب‌بر استفاده کنیم.

وی با تأکید بر اینکه نکته بعدی همانطور که گفته شد؛ اندازه مصرف نهاده‌های شیمیایی است به طوری که امروز عمده آسیب و امراضی که در جامعه شاهد آن هستیم نشأت‌گرفته از همین امر است، چراکه بر اثر استفاده بیش از اندازه، سموم و کود خاک را آلوده کرده و آب‌های آشامیدنی تحت تأثیر نیترات قرار می‌گیرند تشریح کرد: مسلماً نمی‌توان کشاورزی را صنعتی مضر قلمداد کرد اما نکته مسئله‌ساز اینکه نحوه رفتار کشاورزی ما درست نیست.

وی ادامه داد: همچنین بیشترین گازهای گلخانه‌ای نیز از بخش کشاورزی ساطع می‌شود که منجر به گرم شدن زمین شده و تبعات خاص خود را دارد که یکی از این پیامدها همین تغییر اقلیم است که امروز به معضلی برای کشور در بخش‌های مختلف بدل شده است.

این کارشناس کشاورزی با اشاره به روش‌ها و فنون مرتبط با کشاورزی پایدار عنوان کرد: ذخیره آب حاصل از بارندگی به‌خصوص در مبحث رواناب‌ها در مخازن و استفاده از آن در کشاورزی، تمرکز بر روی تنوع زیستی (چراکه امروز در کشاورزی پایدار، تأکید بر کشت‌های همراه است چون از طریق آن می‌توان هم‌افزایی و بهره‌وری را در سطح بالا برد و تنوع زیستی را افزایش داد و کشت تک‌محصولی توصیه نمی‌شود)، کنترل آفات از طریق مبارزه بیولوژیکی یا سیستم تلفیقی و درنهایت حرکت به سمت فناوری (کشاورزی دقیق و هوشمند) ازجمله روش‌های حرکت در مسیر کشاورزی پایدار است.

محمدی با ابراز اینکه در مسیر فناوری باید به‌گونه‌ای حرکت کرد که بهره‌وری نیروی انسانی، آب، خاک و نهاده‌های کشاورزی را افزایش دهیم تشریح کرد: آموزش و تحقیق نیز در این حوزه از اهمیت بالایی برخوردار است، باید روی آموزش کشاورزان و آگاهی‌بخشی به آن‌ها سرمایه‌گذاری کرد، این آگاهی‌بخشی در مسیر اصلاح رفتار آن‌ها اهرم محکمی برای رسیدن به کشاورزی پایدار است.

وی با اشاره به اینکه درخصوص اصلاح سیاست‌ها، برقراری ضوابط و تلاش برای تحقق این مقررات نیز دولت باید نقش‌آفرینی کند افزود: درنظر گرفتن مشوق در راستای ترویج شیوه‌های کشاورزی پایدار و حمایت از کسانی که در مسیر کشاورزی ارگانیک حرکت می‌کنند، خود مسئله مهمی است که باید مورد توجه قرار گیرد.

این استاد ترویج و آموزش کشاورزی با تأکید بر اینکه این روند تا حدودی می‌تواند در مسیر کشاورزی موجود در استان تغییراتی را در مسیر پایداری ایجاد کند اذعان کرد: روند فعلی در همدان قابل قبول نیست، مثلاً ما قطب تولید سیب‌زمینی در کشور محسوب می‌شویم، اما چون بالاترین میزان استفاده از نهاده‌های شیمیایی را شاهد هستیم، در عرصه صادرات با مشکل مواجه شده و در نهایت محصول به‌دلیل عدم تطابق با استانداردهای بهداشتی از مرزها برگشت داده می‌شود و در بازار داخلی به فروش می‌رسد.

محمدی با بیان اینکه متأسفانه امروزه نهاده‌های شیمیانی به اهرمی برای تولید بیشتر در سطح، بدل شده‌اند خاطرنشان کرد: تأسف‌بارتر اینکه در حوزه کشت محصولات کشاورزی حتی سامانه‌ای وجود ندارد که حد مجاز استفاده از نهاده برای محصولات مختلف تعیین و مورد سنجش قرار گیرد.

وی در پاسخ به این سؤال که نظرتان درخصوص برنامه‌ها و طرح‌های دولت که طی چند سال گذشته برای حمایت از کشاورزی پایدار مطرح شده چیست؟ چگونه می‌توان در مسیر محقق کردن آن‌ها گام برداشت؟ گفت: طی چند سال گذشته سیاست‌هایی همچون ارائه الگوی کشت و پیرو آن کشت‌های کم‌آب‌بر همچون گیاهان دارویی در استان مطرح شده که اگر کشاورزان به آن سمت و سو حرکت کنند، یقیناً در حوزه منابع آبی و صیانت از آن در حوزه کشاورزی پایدار حرکت کرده و به‌دلیل صرفه‌جویی در این زمینه از لحاظ اقتصاد کشاورزی نیز موفق عمل خواهیم کرد؛ اما متأسفانه وقتی آمارهای منتشرشده و واقعیت‌های امروز استان را رصد می‌کنیم، متوجه می‌شویم آنگونه که باید موفق عمل نکرده‌ایم.

وی با ابراز اینکه مثلاً اگر در همدان کسی کلزا کشت می‌کند صرفاً به این دلیل است که بتواند از سایر امتیازاتی که دولت به او خواهد داد بهره‌مند شود نه اینکه این موضوع به باور شخصی آن‌ها بدل شود، اظهار کرد: این فشار دولت است که کشاورزان را واردار به کشت این گونه محصولات آن هم در قطعات کوچک در کنار قطعات بزرگ سایر محصولات خارج از الگو می‌کند.

این دانشیار دانشگاه بوعلی سینا با بیان اینکه کشاورزی یک شمشیر دولبه است؛ یعنی همانقدر که می‌تواند به امنیت غذایی کمک کند در صورت رفتار غلط با آن، می‌تواند به تهدیدی در این عرصه بدل شود، اذعان کرد: برای مثال رفتار ما در حوزه خاک مورد استفاده در کشاورزی در رسیدن به توسعه پایدار در امر توسعه اقتصاد محلی از اهمیت بالایی برخوردار است، در این فرایند می‌توان از روش‌هایی همچون استفاده از کودهای آلی به جای کودهای شیمیایی بهره برد اما متأسفانه طبق تحقیقاتی که از طریق دانشجویان در این زمینه داشتیم، کشاورزان ما هنوز تمایلی به کودهای آلی ندارند زیرا در ذهن و باور آن‌ها ما گنجانده و نهادینه شده که هر چقدر کود بیشتر مصرف کنند همانقدر محصول بیشتری برداشت خواهند کرد.

محمدی ادامه داد: این در صورتی است که از لحاظ اقتصادی برای فرایند نهادینه‌شده، قاعده بازده نزولی حکم‌فرماست یعنی نهاده‌ها تا حدی می‌تواند تأثیر مثبت داشته باشد؛ بنابراین وقتی مقدار مضاعفی مورد استفاده قرار گیرد این روند مثبت متوقف شده و حتی پس از مدتی به صفر رسیده و سیر نزولی پیدا کرده و بازدهی را پایین می‌آورد.

وی با اشاره به اینکه متأسفانه امروز کشاورز ما همچنان به این سیکل خطی معیوب اعتقاد دارد افزود: این در حالی است که استفاده از کود به طور سالانه به‌تدریج قدرت خاک را از بین برده و آن را از حاصلخیزی می‌اندازد.

وی با تأکید بر اینکه استفاده از تناوب کشت، از دیگر اهرم‌های رسیدن به کشاورزی پایدار در کنار سایر مؤلفه‌هاست تشریح کرد: این امر به تثبیت ازت در خاک کمک کرده و مانع از فرسایش خاک می‌شود.

این دانشیار دانشگاه بوعلی سینا مطرح کرد: کم‌خاک‌ورزی یا بدون خاک‌ورزی از دیگر روش‌های حاصلخیز نگهداشتن خاک و استفاده از فناوری‌های نوین در حوزه آبیاری از دیگر مؤلفه‌های مؤثر در رسیدن به کشاورزی پایدار هستند.

محمدی با تأکید بر اینکه امروز بیشتر دشت‌های مختص کشاورزی ما در استان همدان دچار تنش آبی شده‌اند، تصریح کرد: مسئله این است که هنوز آگاهی مردم نسبت به آب و تنش آبی بالا نیست؛ یعنی به تبعات این کمبود آب، آگاهی و اشراف نداشته و یا اصلاً آن را باور ندارند.

وی با ابراز اینکه کشاورز ما هنوز به آن باورهای لازم در حوزه کشاورزی پایدار نرسیده، خاطرنشان کرد: مسئله این است که توسعه سطح زیرکشت صرفاً ملاکی برای توسعه پایدار کشاورزی نیست بلکه آن‌ها باید به این توانایی ذهنی برسند که خود تغییراتی را در مسیر مثبت ایجاد و مدیریت کنند.

وی ادامه داد: این در حالی است ما انتظار داریم کشاورزان تابع تغییرات باشند یعنی ما (جهاد کشاورزی) دستوری را داده و آن‌ها بدون چون و چرا از آن تبعیت کنند، درواقع هیچ‌وقت تلاش نمی‌کنیم که آن‌ها به درجه‌ای از آگاهی برسند که خود این روند درست بوده و نتایج مفیدی را در پی خواهد داشت.

این دانشیار آموزش و ترویج کشاورزی با بیان اینکه امروز ما در حوزه آموزش کمتر روی قانع کردن کشاورز کار می‌کنیم، عنوان کرد: برای قانع کردن آن‌ها ابتدا در سیاست‌گذاری و ارائه طرح، خود دولت باید پیش‌قدم باشد و از طریق مزارع نمایشی و برگزاری کانون‌های یادگیری نسبت به ارائه نمونه به کشاورزان اقدام کند تا از نزدیک مزیت‌های کار را درک کنند. در غیر این صورت آن‌ها در برابر تغییر مقاومت کرده و اگر چیزی بکارند صرفاً حالت صوری دارد تا از امتیازات طرح برخوردار شوند.

محمدی با تأکید بر اینکه البته در اجرای طرح‌ها نباید به لزوم وجود پشتوانه مالی مورد نیاز بی‌توجه بود افزود: درواقع شرایط را باید به‌گونه‌ای پیش برد که اگر کشاورز ما در پی اجرای الگوی کشت و برنامه و طرح‌های اعلام‌شده شکست خورد، با لحاظ کردن مشوق‌های درست، دچار اُفت مالی نشود.

وی با اشاره به اینکه متأسفانه امروز پشتوانه مالی و حمایت‌هایی همچون خرید تصمینی در حوزه الگوی کشت به‌درستی انجام نمی‌شود خاطرنشان کرد: از طریق اعمال پشتوانه مالی می‌بایست در مسیر کشاورزی پایدار، ریسک‌پذیری کشاورز را بالا برد.

این کارشناس کشاورزی اظهار کرد: چنانکه که گفته شد، در مسیر رسیدن به کشاورزی پایدار عمده مشکل ما عدم پذیرش تغییر ازسوی کشاورزان است، متأسفانه حوزه ترویج آنگونه که باید قوی نیست و تنها نامی از آن باقی مانده به طوری که بیشتر در بخش ترویج ادارات جهاد کشاورزی کسی مدیر است که هیچ ارتباطی با این امر نداشته و اغلب بودجه خاصی برای این بخش دیده نمی‌شود.

محمدی با بیان اینکه امروزه تعداد مروجین ما با بهره‌برداران تناسب نداشته و در برخی از شهرستان‌های ما حتی یک مروج هم به‌طور واقعی نداریم اذعان کرد: در حالی که میانگین سنی کشاورزان ما بالای ۵۵ سال است و از لحاظ سطح سواد نیز کم‌سواد و ابتدایی هستند؛ بنابراین از این افراد نمی‌توان انتظار داشت که از طریق برنامه‌های آموزشی در تلویزیون و یا استفاده از فضای مجازی، چیزی را آموخته و آن را بپذیرند؛ بنابراین همانطور که پیش‌تر عنوان شد؛ مزارع نمایشی، ایجاد کانون‌های ترویجی و آموزش چهره به چهره، اصلی‌ترین رویکردی است که باید در حوزه آموزش مورد توجه قرار گیرد.

مع‌الوصف با توجه به آنچه گفته شد؛ می‌توان این گونه استنباط کرد که توسعه کشاورزی در بستر پایداری، ضمن اینکه امکان بهره‌برداری بهینه از منابع آب، خاک و منابع انسانی مستقر در اراضی کشاورزی را فراهم می‌آورد، در ایجاد ساختار اقتصادی مناسب و روند مطلوب توسعه اقتصادی نیز تأثیرات غیرقابل انکاری را خواهد داشت.

بنابراین تأثیرگذاری توسعه کشاورزی پایدار از طریق کمک به کاهش پدیده مخرب مهاجرت روستایی، افزایش سطح تولید و کاهش قیمت‌ها، کاهش نیاز به واردات و جلوگیری از خروج ارز، کاهش شکاف درآمدی و افزایش سطح رفاه خانوارها نه‌تنها بر اقتصاد که بر اجتماع و حتی امنیت اقتصاد محلی نیز مؤثر است.

مدیرعامل اتحادیه مرغداران گوشتی خبر داد؛

خرید توافقی جوجه یک‌روزه از سوی اتحادیه با قیمت ۲۴ هزار تومان

سپهرغرب، گروه کشاورزی: مدیرعامل اتحادیه مرغداران گوشتی گفت: اتحادیه و انجمن صنفی تولیدکنندگان جوجه یک روزه برای کنترل قیمت گوشت مرغ توافق‌نامه امضا کردند تا جوجه یک‌روزه با نرخ توافقی از سوی اتحادیه خریداری شود.

علی ابراهیمی، درباره پیش‌بینی این اتحادیه در تأمین جوجه یک روزه با قیمت مناسب برای واحدهای تولیدی مرغ گفت: قیمت جوجه یک‌روزه خیلی بالا بوده و بسته به نژاد و کیفیت آن‌ها بین ۲۳ تا ۳۶ هزار تومان متغیر است.

وی افزود: این امر سبب شد تا بین اتحادیه و انجمن صنفی تولیدکنندگان جوجه یک‌روزه توافق‌نامه‌ای به امضا برسد و همکاری مشترک آغاز شود.

وی ادامه داد: تقریباً دو هفته قبل ۶ میلیون قطعه جوجه یک‌روزه با قیمت توافقی ۲۴ هزار تومان خریدار و از طریق اتحادیه بین متقاضیان توزیع شد.

این مسئول صنفی با اشاره به افزایش این خرید توافقی به حدود ۱۵ میلیون قطعه جوجه اظهار کرد: این میزان خرید توافقی با توجه به آمار تولید، عدد بالایی نیست اما نخستین گام برای همکاری بین اتحادیه و انجمن برای رفع چالش قیمت در بازار گوشت مرغ به‌شمار می‌رود که حرکت رو به جلویی است.

ابراهیمی عنوان کرد: در گذشته این همکاری مستقیم وجود نداشت و معمولاً مزارع مرغ مادر جوجه‌های یک‌روزه را در اختیار دفاتر فروش قرار می‌دادند. این امر زمانی که تقاضا بالا باشد قیمت جوجه‌ها را نیز افزایش می‌دهد؛ بنابراین برای مدیریت قیمت‌ها در بازار، این همکاری مشترک شکل گرفت و اتحادیه با خرید جوجه یک‌روزه سعی در مدیریت تقاضای تعاونی‌ها و... دارد.

وی یادآور شد: به طور قطع ادامه این همکاری منجر به حذف قیمت‌های نامتعارف در بازار خواهد شد.

■ تمهیدات وزارت جهاد برای مدیریت بازار گوشت مرغ

این مسئول با اشاره به تمهیدات وزارت جهاد کشاورزی برای مدیریت بازار گوشت مرغ ادامه داد: وزارتخانه به‌دنبال تمهیداتی که دارد به‌دنبال فراهم کردن زمینه عرضه جوجه یک‌روزه همچون کنجاله و سویا در قالب سامانه بازارگاه است. در واقع مزارع مرغ مادر باید جوجه‌های یک‌روزه را برای فروش در سامانه قرار دهد تا به شکلی سقف و کف قیمت مشخص باشد.

ابراهیمی با بیان اینکه قیمت جوجه تأثیر مستقیم در گوشت مرغ دارد، تصریح کرد: در تأمین نهاده‌های کنجاله و سویا مشکلی وجود ندارد اما نگرانی ما در تولید است که در حال مدیریت هستیم.

وی درباره میزان جوجه‌ریزی در آبان‌ماه در ادامه سخنان خود بیان کرد: بین ۱۴۶ تا ۱۵۰ میلیون قطعه جوجه‌ریزی در آبان‌ماه پیش‌بینی شده و این عدد برای مهر ماه ۱۴۵ میلیون و ۸۰۰ هزار قطعه بود.

■ قیمت مرغ زنده

مدیرعامل اتحادیه مرغداران گوشتی کشور با بیان این که در حال حاضر نرخ جوجه یک‌روزه بین ۶۳ تا ۷۰ هزار تومان است، اظهار کرد: برآورد ما این است با نرخ جوجه یک روزه ۲۴ هزار تومانی، هر کیلو گرم گوشت مرغ در بازار بیش از ۶۵ هزار تومان باشد؛ البته احتمالاً در هفته جاری ستاد تنظیم بازار نیز جلسه داشته باشد و برای قیمت گوشت مرغ تصمیم‌گیری شود؛ اگرچه معتقدم تصمیمات دولتی و غیردولتی در قالب قیمت دستوری عملیاتی نیست زیرا بازار از قیمت دستوری تبعیت نمی‌کند.

ابراهیمی با تأکید بر این که امیدواریم با مدیریت تولید، قیمت‌ها متعادل شود، ادامه داد: به طور قطع در کشور با تورم دو رقمی بالای ۳۰ درصد نمی‌توان قیمت‌ها را ثابت نگه داشت.

وی در ادامه به افزایش سرانه مصرف در کشور اشاره و عنوان کرد: سرانه مصرف مرغ در کشو بالا رفته و مردم بخش اعظمی از مواد پروتئینی خود را از این محصول تأمین می‌کنند. در نیمه دوم میزان جوجه‌ریزی در استان‌های گرمسیری افزایش یافته و در سایر استان‌ها نیز میزان تراکم روند افزایشی دارد؛ بنابراین قیمت بالا در بازار مربوط به تولید نبوده و باید ریشه آن را در جای دیگر پیگیری کرد.

وزیر جهاد کشاورزی:

مشکلات سوخت کشاورزی در سطح ملی رفع شد

سپهرغرب، گروه کشاورزی: وزیر جهاد کشاورزی مشکل سوخت و قطعی برق را از موانع جدی پیش پای کشاورزان در تابستان سال جاری برشمرد و از حل قطعی معضلات سوخت و رفع بخشی از موارد قطعی برق کشاورزی خبر داد.

غلامرضا نوری قزلجه، در شورای معاونان، گفت: قطعی برق و موانع بر سر راه دریافت سوخت کشاورزی از روزهای آغازین دولت چهاردهم در دستور کار قرار گرفت.

وی در همین رابطه افزود: در سوخت کشاورزی موانع را با وزیر نفت در میان گذاشتیم و در حال حاضر مشکل در سطح ملی کاملاً برطرف شده و برخی مسائل خرد از طرف رؤسای سازمان جهاد کشاورزی استان‌ها پیگیری و حل می‌شود.

وزیر جهاد کشاورزی ناترازی برق را غیرقابل اجتناب دانست و گفت: کشاورزی یک فعالیت بیولوژیک است و قطعی برق در هر زمان از کشت محصول باعث به‌وجود آمدن صدمات جبران‌ناپذیر به تولید می‌شود و بنا بر هماهنگی انجام شده با وزارت نیرو قطعی به‌صورت محلی و تا حد امکان با اطلاع قبلی انجام خواهد شد.

نوری قزلجه از تأکید بر استفاده انرژی خورشیدی و فراهم شدن هرگونه مجوز برای متقاضیان از سوی رؤسای جهاد کشاورزی استان‌ها خبر داد و گفت: وزارت نیرو هم بر اساس مذاکرات صورت گرفته پرونده درخواست را خارج از نوبت رسیدگی خواهد کرد.

وی در این نشست با اشاره به آغاز سرشماری کشاورزی گفت: این سرشماری می‌تواند بخشی از نیاز مدیریت کشاورزی به اطلاعات پایه را فراهم کند و تصمیم‌گیری این بخش را تسهیل کند؛ بنابراین از همه ارکان وزارت جهاد کشاورزی در ستاد و صف برای همکاری با این طرح دعوت می‌شود.

وزیر جهاد کشاورزی به‌دنبال این بحث ادامه داد: کشاورزان و بهره‌برداران را برای مشارکت در این طرح مهم ترغیب کنید و یادآور شوید که این طرح مبنای اثبات مالکیت و یا وضع عوارض نیست و پایه طرح بر اساس دست‌یابی به اطلاعات تولید شکل گرفته است.

وی از رؤسای سازمان جهاد کشاورزی استان‌ها خواست؛ تکریم بهره‌برداران و کشاورزان در تمام سطوح مدیریتی تا بخش خدمات مورد توجه قرار گیرد.